

Буличев А. О., к.ю.н.,
начальник відділу Державного науково-дослідного
інституту МВС України, м. Київ, Україна

Буличева Н. А., к.ю.н., доцент,
Національна академія внутрішніх справ, м. Київ, Україна

УДОСКОНАЛЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА ЯК ФОРМИ ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ СИСТЕМИ МІНІСТЕРСТВА ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ З МІСЦЕВИМИ ОРГАНАМИ ВЛАДИ

Аналіз практики свідчить, що ефективність роботи у сфері забезпечення публічної безпеки і порядку, захисту державного кордону, цивільного захисту, захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій, а також у сфері міграції – тобто сферах забезпечення формування державної політики Міністерством внутрішніх справ України (далі – МВС), повною мірою залежить від узгодженості його діяльності з іншими владними суб'єктами, в тому числі з органами місцевої влади. За своїм функціональним призначенням територіальні органи, що належать до сфери управління МВС, є чи не найбільш наближеними до населення, до конкретного громадянина.

Сутність та зміст взаємодії будь-яких суб'єктів розкривають її форми, які фактично є зовнішнім проявом практичного здійснення взаємодії. Однією з основних форм взаємодії органів системи МВС з місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування з питань, що входять до їх компетенції, є обмін інформацією.

Злагоджений механізм обміну інформацією, в тому числі тією, що становить певний оперативний інтерес, дозволяє вчасно виявляти та попереджати явища, процеси, дії, які становлять загрозу для безпеки держави чи можуть призвести до порушення встановленого в ній порядку. Також обмін інформацією відіграє вагомий роль під час припинення небезпечних, шкідливих явищ, процесів чи протиправних дій, зокрема, тих, які містять ознаки злочину, подолання їхніх шкідливих наслідків, проведення оперативно-розшукових заходів, забезпечення цивільного захисту, захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій та запобігання їх виникненню, протидії нелегальній (незаконній) міграції тощо.

Обмін інформацією між органами системи МВС та місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування передбачає такі способи взаємодії:

1.1. Безоплатне одержання від державних органів та органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій незалежно від форми

власності та їх посадових осіб, а також від громадян та їх об'єднань інформації, документів і матеріалів, необхідних для виконання покладених державою завдань.

1.2. Користування відповідними інформаційними базами державних органів, державною системою урядового зв'язку та іншими технічними засобами.

1.3. Постійне інформування органів державної влади та органів місцевого самоврядування, а також громадськості про свою діяльність.

Вищевказані способи інформаційної співпраці закріплені у нормативно-правових документах, що регламентують діяльність обраних суб'єктів такої взаємодії, що має суттєве значення для налагодження їх інформаційного співробітництва. Однак, вони, не гарантують ефективної взаємодії, оскільки мають, так би мовити, односторонній та разовий характер. Тобто така взаємодія ініціюється лише однією із сторін в разі виникнення у неї потреби (необхідності) в отриманні певної інформації. До того ж, орган чи посадова особа звертаються до інформаційного обміну, як правило, задля реалізації власної, а не спільної мети. Очевидно, що такі взаємини навряд чи можна назвати плідною співпрацею щодо підтримки спільного інформаційного поля. Відтак, можемо констатувати недосконалість такої форми взаємодії органів системи МВС з місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування як інформаційний обмін.

З метою вдосконалення обміну інформацією між органами системи МВС та органами місцевої влади, на наш погляд, було б доречно на законодавчому рівні передбачити обов'язок як органів системи МВС, так і органів, що здійснюють владу на містах, створити надійний, постійно діючий механізм обміну оперативною та стратегічною інформацією з різних сфер внутрішніх справ. Доцільно було б передбачити у відповідних спільних планах, програмах взаємодії обов'язок проведення вищезазначеними суб'єктами спільних інформаційних заходів щодо оповіщення громадськості про їхню діяльність та стан публічної безпеки. До таких, наприклад, можна віднести:

- створення та підтримання в регіонах держави теле або радіо проектів на кшталт телепроекту «Гаряча лінія 102»;

- розроблення та запровадження спеціальних додатків для мобільних телефонів, за допомогою яких громадяни зможуть оперативно повідомляти в поліцію про правопорушення, надзвичайні ситуації та події, оперативно отримувати інформацію з питань стану публічної безпеки і порядку в регіоні, захисту державного кордону, цивільного захисту, захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій, а також у сфері міграції;

- розширення електронних інформаційних баз даних державних установ України;

— залучення до участі в нарадах, що проводяться керівництвом територіальних органів, що належать до сфери управління МВС, представників місцевих органів влади.

Література

1. Бандурка О. М. Управління в органах внутрішніх справ України: підручник. – Харків: УН-Т внутр. справ, 1998. – 480 с.
2. Колпаков В. К. Адміністративне право України: підручник / В. К. Колпаков, О. В. Кузьменко. – К.: Юрінком Інтер, 2003. – 544 с.
3. Курило С. Л. Адміністративно-правові засоби взаємодії органів внутрішніх справ з органами місцевої влади з питань забезпечення громадської безпеки та громадського порядку: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07 / С. Л. Курило; наук. кер.: В. М. Гаращук; НУ ЮАУ. – Х.: б. в., 2013. – 195 с.

УДК 349.6:347.82

Vodolaskova K. Yu., C.in.jur.sc.
Boryspil International Airport State Enterprise, Boryspil, Ukraine

LEGISLATION ON SUSTAINABLE DEVELOPMENT OF CIVIL AVIATION GROUND HANDLING: WATER MANAGEMENT OF AIRPORTS

Globalization is a direct consequence of internationalization processes, which are covering all areas of human life and society (economy, politics, social sphere, culture, environment, safety) and which form financial, institutional and political foundation of globalization.

However, communities all over the world are facing the dramatic consequences of environmental problems, such as: climate change; global warming; natural resource depletion; threats to biodiversity and increasing poverty; pollution of air, water and soil; overpopulation; waste disposal; deforestation; ozone layer depletion; acid rains; urban sprawl; genetic engineering; risk to health of humans, and animals.

Global, regional and local sustainable development of aviation industry is one of the significant indicators of economic and technological development. In 2010, during the 37th meeting, the International Civil Aviation Organization (ICAO) has been re-confirmed its responsibility and its members in achieving the highest level of balance between security and the sustainable development of civil aviation, on one hand, and strict control relating conditions of environment quality, on the other hand [4].

One of the factors, that restrain civil aviation's rapid evolving around the world, is conditions of ground handling services level in airports, including negative impacts on environment.

For instance, biological and chemical breakdown of deicing chemicals in